

Seniai, labai seniai, vienišo aukšto kalno viršūnėje tūnojo maža slibiniukė, apkėtusi stirtas lobių. Slibiniukė vardu Rubė su niekuo nesidalindavo.

Gali pasirodyti, kad Rubė – tikra šykštuolė,
bet ji tik laikėsi Slibinų vadovėlio taisyklių,
kaip ir visi kiti dori slibinai.

Pirma taisyklė:

slibinai privalo visados būti
ŽIAURIAI baisūs.

Rubei tai puikiai sekėsi.

Sykį taip išgąsdino Žasį, kad tai
net plunksnos nubyrėjo.